

अलोखनें gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. — 3) f. °नी Pinsel Wils. — 4) n. das Kratzen, Scharren P. 6, 1, 142. पञ्चा°, पत्त्या° Sch.

अलोख्य (wie eben) n. Malerei; Gemälde, Bild AK. 3, 4, 180. H. 922. अलोख्ये चैव लेख्ये च (निष्ठातः) R. GORR. 1, 80, 29. अष्टापददालेख्यै र-
म्यामालिखितामिव R. SCHL. 1, 3, 12. अद्वैत रूपमालेख्यस्य ÇĀK. Ch. 128, 14. सुवदनामालेख्ये ऽपि प्रियं समवाप्य VIKR. 29. अलोख्यसमर्पित auf ein Bild übertragen, gemalt RAGH. 3, 15.

अलोख्यशेष (आ° + शे°) adj. (von dem nur das Bildniss nachgeblieben ist) verstorben H. 374. RAGH. 14, 15. — Vgl. नामशेष und यशःशेष.

अलोप (von लिप् mit आ) m. Einsmierung, Bestreichung, Salbung; Salbe, Schmiermittel Suçr. 1, 8, 11. अलोप आद्य उमक्रम एष सर्वशोफानाम् 64, 3, 9. 10. 2, 3, 14. 39, 2. 49, 10. KATHĀS. 24, 98.

अलोपन (wie eben) n. dass. Suçr. 1, 13, 3. 18, 5. 34, 3. 37, 19. 64, 2. 13. 21. 198, 16. 2, 19, 11. क्षिप्रं प्रशमयत्यग्निमेवमालोपनं रुजः 5, 1. 11, 12. 33, 11. अङ्गकेषु — रचयति चन्दनालोपनानि SĀH. D. 71, 2. मङ्गलालोपन MED. p. 91.

अलोक् (von लोक् mit आ) m. 1) das Sehen, Blicken, Hinsehen, Ansehen, Erblicken, Anblick AK. 3, 4, 3. 3, 3, 31, v. l. H. an. 3, 7. MED. k. 47. अलोकाय निशासु चन्द्रकिरणाः ÇĀNTIC. 4, 6. MRĀĪH. 14, 13. KUMĀRAS. 7, 46. पावनालोक dessen Anblick reinigt KATHĀS. 10, 204. यदालोके मूर्त्तं ब्रजति सक्तसा तद्विपुलताम् ÇĀK. 9. रुद्रालोके नरपतिपथे मूर्त्तिभ्यैस्त-
मोभिः MEGH. 38. अलोके ते (obj.) 83. स्थिता ते (subj.) दूरालोके VIKR. 109. mit dem obj. comp.: मलिनो हि यथादर्शो रूपालोकस्य न क्षमः JĀĪN. 3, 144. ह्यालोक 157. स्पन्दनालोकभीत ÇĀK. 32. RAGH. 1, 84. MEGH. 3. KATHĀS. 18, 15. पार्श्वालोक SĀH. D. 70, 21. अलोकमार्ग (von wo man Etwas sehen kann) सक्तसा ब्रजत्या RAGH. 7, 6 (= KUMĀRAS. 7, 57). जनास्त-
दालोकपथात्प्रतिमं कृतचतुषः 13, 78. am Ende eines adj. comp. f. आ VIKR. 11: (सद्यः) उन्मुखनपालोकाः, 109: सुखालोका. — 2) Licht, heller Schein, Schein AK. 3, 4, 3. H. 101. H. an. MED. दृष्टपुरालोकं सूर्यसं-
निभम् R. 4, 50, 25. 51, 23. दीपिकाग्निकृतालोकः MBh. 1, 5438. लब्धालोक 3, 817. अलोकमपि रामस्य न पश्यति स्म nicht einmal einen Schimmer, eine Spur von Rāma R. 2, 47, 2. रजशोद्भूय सुमरुत्पत्नवतेन खेचरः कृत्वा लोकाग्निरालोकान् MBh. 1, 1475. 29. — 3) Lobpreis, Schmeichelei H. an. MED. HĀR. 149. उदीर्यामामुखिर्वोन्मदानामालोकशब्दं वयसां विरार्वैः RAGH. 2, 9. — 4) Abschnitt, Kapitel Verz. d. B. H. No. 819. 823.

अलोकेन (wie eben) n. das Sehen, Ansehen, Anblicken, Erblicken AK. 3, 3, 31. तव कुरुते — अलोकेनम् er schaut dich an KĀT. 4. mit dem obj. comp. भास्करा° JĀĪN. 1, 33. VIKR. 130. RAGH. 7, 5. KUMĀRAS. 2, 45. KATHĀS. 17, 143. 21, 79. 22, 250. VID. 83. SĀH. D. 43, 12.

अलोकेनीय (wie eben) adj. 1) sichtbar; davon nom. abstr. °यता KUMĀRAS. 2, 24: चित्रन्यस्ता इव गताः प्रकामालोकेनीयताम्. — 2) in Erwägung zu ziehen, zu beachten R. 4, 44, 36.

अलोकिन् (wie eben) adj. sehend, schauend BHARTR. 1, 69.

अलोकिक् (von लोक् mit आ) adj. anschauend, das Sehen vermittelnd: यदुद्धा पितं तस्मिन्नालोकिक्ता ऽग्निरिति संज्ञा स रूपप्रकृषो ऽधिकृतः Suçr. 1, 78, 10.

अलोचन (wie eben) n. 1) das Sehen: पश्यार्थैश्चानालोचने P. 8, 1, 25. 3, 2, 60. das Wahrnehmen (der Sinnesorgane): शब्दादिषु पञ्चानामालोचनमा-

त्रमिष्यते वृत्तिः SĀMĀHĀK. 28. — 2) das Erwägen, Ueberlegen: रक्तस्या-
लोचनं मत्तः H. 741. auch f. °ना R. 5, 14, 38: अलोचनापरः.

अलोउन (von लुड् mit आ) n. das Mischen Suçr. 2, 84, 6.

अलोल (2. आ + लोल) adj. f. आ ein wenig zitternd: अलोलामलका-
वलीम् AMAR. 3. vor Furcht VID. 40. क्रीडालोलाः (सुरयुवतीः) अत्रपापरु-
वेर्गा इतिर्भाषयेः MEGH. 62. rollend (von Augen) BHARTR. 3, 48.

अलोष्ठी gaṇa ऊर्पादि zu P. 1, 4, 64.

अलोक्त N. pr. Verz. d. B. H. 88, 9. Vielleicht wie das folg. Wort pa-
tron. von अलोक्.

अलोकायनें patron. von अलोक् gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

अत्र zusammenges. pron. Stamm der 1sten du., aus dem fgg. casus
gebildet sind: nom. अत्रम् ÇĀT. Br. 1, 1, 4, 15. 16. 4, 1, 5, 10. 11. अत्राम्
Atr. Br. 4, 8 und in der klass. Sprache; acc. अत्राम् ÇĀT. Br. 4, 1, 5, 9; instr.
dat. abl. अत्राभ्याम् Atr. Br. 2, 3; gen. loc. अत्रयोस् ÇĀT. Br. 1, 6, 3, 14.
19. 8, 4, 8. Das enclit. तौ gilt für acc. dat. gen. RV. 40, 10, 4. 5. 98, 1. 8,
51, 11. Atr. Br. 3, 28. 2, 25. ÇĀT. Br. 3, 5, 4, 16. 6, 2, 3. — Vgl. युव und
BENF. Gr. § 773, III, 1.

अत्रव्य 1) patron. von अत्र, f. अत्रव्यौ und अत्रव्यौर्णे P. 4, 1, 75. 17.
— 2) n. nom. abstr. von 3. अ + वट P. 5, 1, 121.

अत्रवत् (von 2. आ) f. Nähe, Gegens. परावत् AV. 5, 30, 1.

अत्रवतीय von अत्रवत gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 80.

अत्रवनेय (von अत्रनि) m. der Sohn der Erde, ein Bein. des Planeten
Mars HORĀÇ. in Z. f. d. K. d. M. 4, 318. Ind. St. 2, 261.

अत्रवत् m. N. pr. ein Sohn Dhṛṣṭya's HARIV. 1991.

अत्रवतिक 1) adj. aus Avanti stammend u. s. w.: नृपः VARĀH. BRH. S.
83 in Verz. d. B. H. 249. m. pl. N. einer buddhistischen Schule BURN.
Intr. 446. Lot. de la b. l. 357 (अत्रवत्काः). Die Kürze (durch das Vers-
maass gesichert) haben wir auch in अत्रवतिका (sc. भाषा) die Sprache
von A. SĀH. D. in LASSEN, Instit. 33. — 2) f. °का N. pr. der Tochter
eines Brahmanen KATHĀS. 16, 21.

अत्रवत्य 1) adj. f. आ aus dem Lande Avanti kommen, dort setend:
(नद्यः) प्राच्यावत्या अत्रवत्याश्चाशीस्युपजनयति Suçr. 1, 172, 9. — 2) m.
ein Fürst oder ein Bewohner von Avanti P. 4, 1, 171. Sch. विन्दानुवि-
न्दवावत्यौ MBh. 2, 1114. HARIV. 3016. 3497. 8020. 8099. — MBh. 2,
1915. m. pl. 3, 15253. VP. 418, N. 20. Nach M. 10, 21 sind die Avanti
die Nachkommen gefallener Brahmanen.

अत्रवपन (von वप् mit आ) 1) n. das Hinstreuen, Hinwerfen, Auflegen:
इष्टकानाम् ÇĀT. Br. 8, 7, 2, 18. अल्लुतीनाम् 9, 4, 2, 27. KĀTJ. ÇR. 8, 8, 9. 16,
6, 23. — b) das Einstreuen, Einschleichen ÇĀT. Br. 8, 6, 2, 3. 10, 1, 2, 9. KĀTJ.
ÇR. 25, 14, 14. — c) capacitas, Geräumigkeit: प्रभुरग्निः प्रतपने भूमिर्वावपने
प्रभुः MBh. 1, 3576. — d) Gefäss P. 4, 1, 42. AK. 2, 9, 33. H. 1026. भूमिर्वा-
वपनें मरुत् VS. 23, 10, 9 (= MBh. 3, 17352. fg.). Ntr. 3, 20. Vgl. अत्रा-
वपन, das als Würfelbecher aufzufassen ist. — 2) f. °नी Gefäss: तमस्या-
वपनी जनानाम् (von der Erde) AV. 12, 1, 61.

अत्रवपनिष्किरा f. zusammenges. aus अत्रवप und निष्किर, zwei Impera-
tivformen der 2ten sg., gaṇa मपूर्व्यसकादि zu P. 2, 1, 72.

अत्रवपत्तिके (von वप् mit आ) adj. hinstreuend: पूर्व्यान्वावपत्तिका AV.
14, 2, 68.